

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana.

Vse leto . . . f. 4.40
Pol leta . . . 2.20
Četrt leta . . . 1.10
Pri oznanilih in tako tudi pri „po-
lanicah“ se plačuje za navadno tiskop-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 kraj

8 „ „ „ 3 „

Za več črke po prostoru

SOČA

Posamezniki, ki ne dobivajo po 8 kr. v tolikšno količino na starem trgu in v Nankin in v prodajalnici G. Likarja v Someniških ulicah št. 10.
Dopisi naj se pošiljajo uredništvu Via Mercato 12, naročnina pa opor-
ništvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frantujejo. — Delavcem in drugim nepravičnostem se naravnost zveza, ako se oglasijo pri opor-
ništvu.

Meščanski ponos

nam ne dopušča, da bi molče poželi protinastavni izraz, ki ga je iznašel v svoji številki z dne 27. aprila t. l. „Moniteur“ večine našega mestnega starešinstva in tukajšnjega židovstva, govoreč o baronu Rechbachu, okrajnem glavarju za okolico goriško, in o njegovega nasledniku. Najbrže zato, da bi se prikupil ali da bi pokazal svojo pokornost, za katero naj bi dobil o priliki pohvalo na račun nekaterih meščanov, imenoval je v navedeni številki novega okrajnega glavarja za okolico goriško „novega političnega načelnika našega mesta.“ Svojim očem nismo verovali, ko smo čitali te besede, in brali smo jih v drugo in v tretje, da bi se prepričali, da nas očijo ne motijo. Slovence, ki imajo v goriškem mestu vse občinske pravice in dolžnosti, imenuje „Corriere“ vedno le Slovence v mestu; a okrajnega glavarja za okolico goriško, ki nima v mestu nikake oblasti razen policijske, imenuje političnega načelnika našega mesta. Ali je morda politična in policijska oblast eno in isto? Politika in policija iste-
ga pomena? Kako se „zno vladno-židovski „Corriere“ kaj takega trditi? Politični načelnik našega mesta je naš župan, sedaj presijajni gospod Jožef dr. Mau-
rovich, katerega je „Corriere“, oziroma njegov do-
pisnik, kateremu se v občini dobro godi, že večkrat napadal in grajal, gotovo večkrat nego barona Rech-
bacha, ki le kot načelnik državne policije hodi k mestni procesiji na dan sv. R. T., med tem ko njegovi predniki so hodili ob taki priliki v St. Peter kot naj-
bližjo dekanijo v okolici goriški. Spoštujemo okraj-
nega glavarja za okolico goriško in se pokorimo njegovim policijskim poveljem v mestu, ali kot političnega načelnika našega mesta ga ne moremo priznavati, ker po vladni in po cesar-
ski milosti imamo poseben mestni statut, ki odkazuje našemu županu blizu enake pravice in dolžnosti, ka-
kor jih imajo drugod okrajna glavarstva. Zato je pri vojaških naborih za mesto goriško navzoč mestni župan brez okrajnega glavarja za okolico goriško, in rekurzi proti starašinstvenim sklepom v preneso-
nem področju se ne pošiljajo na okrajno glavarstvo za okolico goriško, ampak naravnost na c. k. na-
mestništvo v Trst (v naravnem področju na deželni odbor v Gorici). Okrajni glavar za okolico gori-

ško ali njegov namestnik ne prisostuje starašinstvenim sejam goriškim kot okrajni glavar, ampak le kot vladni komisar, za katero mesto vlada lahko imenuje katerega koli svojega uradnika. Namestništvo dopisuje neposredno našemu županstvu, kakor okrajnim glavarstvom. Spoštujemo samoupravo ali avtonomijo, dane nam od vlade in presvitlega cesarja, in ne pustimo, da bi židovski listni igrali z našimi po-
štenimi in potrjenimi pravicami. Če se hočejo priku-
povati, naj zametujejo svoje osebne pravice, a ne naših meščanskih. Dovolj se je grešilo, dovolj se je že zgubilo, hitanimo in varujemo vsaj to, kar nam je še ostalo. A v ta namen treba, da volimo v starašinstvo može, ki znajo braniti mestne pravice. Volilci! ako bomo volili po „Corrierovi“ volji, pride stvar tako daleč, da bo visoka vlada siljena začasno usta-
viti našo samoupravo ter poslati nam — vladnega komisarja! To bi bilo gotovo bolje nego sedanji „Corrierov“ terorizem ali strahovanje!

Kako se izmišljajo obrekovalne novice, da se žali in grdi naš narod?

Pod tem naslovom pripoveduje župan mirenški I. Hausner v današnji številki, kaj izmišljuje dopisnik „Mattina“, ki je v notorični dotiki z deželno vlado, v sramoto mirenškim prebivalcem, in kaj izmišljuje goriški „Corriere“, ki nekaterim možem izdaja, da se objavljajo v njem novice goriškega mesta „Mattino“ ne piše proti Avstriji in dinastiji, ali proti mirenških Slovanom in posameznim njihovim možem n. p. o Nabergerju, piše tako, kakor da ne bi bili po-
danihi Njegovega Veličastva cesarja Franca Jožefa I, ampak kneza črnogorskega Nikice ali Ferdinanda bulgarskega. Človeku, ki je vajen uljudnemu občenju, se gabi, ko bere, kar je pisal „Mattino“ u Slovanu Mandiču o priliki letošnje do-
polnilne volitve v državni zbor. In kar prinese „Mat-
tino“, „Independent“, „Giovane Pensiero“ in drugi enaki listi, ponavlja goriški „Corriere“, katerega na-
čela, zahteve, prošnje, groženja veljajo kot splošno vodilo našim javnim zadevam. Par židov v Trstu in par židov v Gorici vodi vso našo javno politiko; nji-
hova beseda, komaj izgovorjena, postane meso in kri. V „Mattino“ dopisujeta dva goriška žida in pri „Cor-

rieru“ dela znana židovska roka. Po teh in enakih listih se dela za pomirjenje v deželi tako, kakor pojasnjuje dopis iz Mirna! Uže prejšnja leta kazali smo na enake dopise liberalnega lista v Gorici, n. pr. o prevljioah iz Podgore, Trnovega, St. Petra, St. Fer-
jana in iz drugih krajev, pa zastoj. „Corrieru“ gre vera, ker njegovo poročilo je Slovincem v škodo, in brzdati Slovence je največja modrost razumnih poli-
tikov naših časov. Kam to doveda, vé sam Bog. Jav-
no pa izrekamo zahvalo županu mirenškemu, da se je potegnil za čast svoje občine, ter upamo, da visoka vlada obrne enkrat svoje oči na to vedno narodno
hujkanje v Primorji ter na pomoč na pravo mesto.

Dopisi.

Iz Mirna pri Gorici 27. aprila. (Izv. dop.)
(Kako se izmišljajo obrekovalne no-
vice, da se žali in grdi naš narod?) Tr-
žaški list „Il Mattino“ je priobčil v svoji št. 1287 od dne 24. t. m. pod naslovom „Dove višiamo?“ vest, da so bili nekateri tržaški mladeniči vrnili se v kočiji na velikonočni ponedeljek po noči od velo-
cipedistiških dirk iz Gorice v Trst z debelim kamenjem, ki se je konec naše vasi izna grma tik državne ceste, kakor toča na-
nje usulo, napadeni in da je en ka-
men zadal onega izmed njih tako hudo v desno lice, da bi bil gotovo mrtev obležal, ako bi mu bil ka-
men kak centimeter višje priletel v senca; da so mladeniči tako surovo in zavratno napadeni naglo pognali konje, da bi se vbraniili kamenja, ki je še dalje priletavalo iz nesnanih rok in da so mogli še le v Tržici izstopiti ter prvo pomoč dati svojemu ranjenemu tovarišu.

Taj vesti je dodana opazka, da ni treba lomiti si glave z vprašanjem, od kod je prihajal strahopetljivi napad in kaj ga je prouzročilo — in posiv, naj pristojne oblasti, stvar strogo preiščejo in po-
duče pogumne Mirence, da se nikakor ne zлага s postavami omike, še najmanj pa s onimi javne var-
nosti, da se s kamenjem surovo napadajo mirni dr-
žavljeni, kateri hodijo po svojih potih in nikogar nič ne prašajo, naj so oni prav tržaški občani, ali pa rojeni v italijanskih pokrajinah naše države.

LISTEK.

Govor pri veselici štirsko-ajdovskih povcev.

Brodarjem pomoči nesimo,
Naš čolnec pogube otimimo.
SIMON GREGORIČ.

Slavna gospoda! Rodoljubi, peyoi štirsko-ajdov-
ski, priredili so današnjo veselico na korist družbe sv. Cirila in Metoda. Društvo naše „Edinost“ je v ta namen radostno te svoje prostore prepustilo. Hvala mu trdna na tej uslugi! In jaz, naprošen, da bi prevzel slovenski govor, nisem mogel prošnje odkloniti, ker tu gre za eminentno narodno stvar in ker sem tudi računil, da se slavna gospoda po starej nevali mnogobrojno veselice udeležiti. I motil se ni-
sem! V resnici sešlo se Vas je v obilici! Vidim po-
znata mi lica naša, sosednja, bližnja i daljna. Vidim milostne gospe i gospode, gospode svetno i duhovne, trgovce, rokodelce, poljedelce, ljudi iz vsakega stanu, iz goriške i krajske strani! To me veseli! Gospoda slavna, si na tem Vam blagodarim! A nada je moja, da se častnej nalogi častno oddoizim ter vas za vzvi-
šeno stvar vzbudim in vžgem. Poskusimo!

Ste se li kedaj aprehajali spomladi po kakem žitarodnem polji, katerega njive so le z belim žitom posejane, katero vse je vže v klasji? To Vam je čivno! Popihne li vetero, dozdeva se nam, da smo ob morji, kateremu se voda polagoma i valovito zi-

blje. V valovih žitnih zapazimo, kako se zruja polno klasje globoko pripogiblje. „Tu bode obilno podal; tu bode bogata žetev“, reče slednji. Ali glej! Vihar nastane vse pokonča. Polje propade, in posamezne njive malo ali celo nič sadu ne obrodé!

Gospoda slavna! To Vam je skromna slika, predstavljajoča tožno zgodovino slovenskega roda, od dobe sv. Cirila in Metoda do današnjega dne. Polje to je narodno polje. Polje je ogromno ozemlje, po katerem sta sv. blagovestnika spasonosno (rešilno) nauke oznanjevali. Belo žito je slovenski rod. Po samezne njive so razne dežele, po katerih so razna slovenska plemena prebivala. Razne vrste belega žita so razna plemena ogromnega slovenskega roda. I to polje imelo je spomlad bujno spomlad. Spomlad ta je bila doba sv. Cirila i Metoda. Bujna (bchotna) je bila spomlad ter je obetala bogato žetev. In polje bilo je bujna spomlad, ker je bilo polje umno obde-
lano. Velim umno, ker vsakolike polje, posamezne njive vezala je vez, ki je dajala polje pogoje življenja, napredka, cveta in razcveta. Ta vez, ki je njive — razna plemena — tesno spajala, bil je skupni pi-
sme i jezik — stara slovenščina — in skupno bo-
goslužje.

Ali glej! Nastane vihar, prihrumi od zapad, pretrži vez in pretrgané vezi odnese polju bohotno rastiteljstvo (vegetacijo). Polje propade; te posamezne njive zahare in nič ali malo sadu obrodé. Naša njiva dežela, kader so naši pradedi s anovali, bila je tudi upropaščena, ni obrodila sadu. Naše plemo (sloven-
sko) je narodno propalo. Naša narodnost bila je

pokopana, da bode zopet preorana. Nje greb je na zaliskem polji pri „Gospej Sveti“ v Koroški, na onem mestu, kjer so koratanci svojega vojvodo po svojem venčali in kjer je on zvestobo po sloven-
sko priegal. Tu je zaspala slovenska narodnost! Spala je v grobu do prve rasti, do frankeške revolu-
cije. 14 dne bodočega meseca julija bode stoletnica prve frankeške revolucije. Med mnogim dobrim i zlim, ki se je izcimilo iz naukov, ki so frankeški na-
rod na prevrat pripravljali, je tudi ideja nara-
dnosti. Ta ideja doprla je brzo tudi v naše kraje, v našo domovino. Vodnik jo je vže zakrožil: „Ilirija vstani!“ I. vzdramila se je naša narodnost od spanja. Vodnik jo je vzdramil i leto 1848 je je vzbudilo. Koliko je slovenstvo, koliko je slovanstvo od leta 1848 napredovalo, je mislim, slavna gospoda, slede-
mu znano. Ali slovenski narodni napredek bi naši narodni sovraži radi zabranili; hoteli bi nas zopet narodno podjarmiti, raznaroditi, narodno umo-
riti. In ker to ne gre nara vni m potom, ho-
čejo da bi šlo umetnim potom. V ta na-
men ustanavljajo ob narodnih mejah in po mestih družbe. Vsem tem družbam je svrha nabirati denarne prisose ter z njimi vzdrževati na prej omenjenih mestih in krajih šole, katere naj bi „med drugim“ vabile druge narodnosti deca (troke) ter jo v ne-
matnem jeziku vzgojevale in je tem potom raz-
narodile. A temu gospoda moja ne moremo se ni-
kakim načinom ubraniti, nego s tim, da se poslu-
žujemo i mi Slovenci enakih sredstev. Za to, iz tega
nzroka imamo i mi družbo sv. Cirila in Metoda in

Poročilo o tem zboru prinesemo v prihodnji številki. Za sedaj samo omenjamo, da se je brez nikakega pozdrivanja oglašilo in vpisalo v podružnico že do 40 gospodov in gospod, ter da je to novo žensko podružnico na dan ustanovitve brzojavno pozdravila nje stareja sestra ženska podružnica v Trstu.

Drobne novice. Teodor Doljak, namestnik o. k. državnega pravdnika v Gorici, postal je svetovalec o. k. deželne sodnije v Trstu; tako tudi Peter vitez Maffei, o. k. okrajni sodnik v Gradišči; avskultant Anton Tentor pa pristav pri o. k. okrajni sodnji v Sežani. — O. g. Peter Flego, škofov kaplan v Trstu, postal je pravi kanonik, o. g. Frano Čebular, dekan na Opčinah, pa častni kanonik tržaškega stolnega kapitla. — Vikarij v Avčah oskrbuje o. g. J. Tomšič, vikar v Levpi, župnik v Šmarinjah pa o. g. A. Mesar, kaplan v Sv. Križi pri Ajdovščini. — Iz pošne denarnice v Trstu ukradli so neznani tatovi 58.000 gl., a pustili blizu 2 milijona gold., za katere niso vedeli.

Baron Rechbach, dvorni svetovalec in voditelj okrajnega glavarstva za okolico goriško ter načelnik policijske oblasti v mestu goriškem, pojde, kakor naznanja oficijozni „Corriere“, v kratkem v zaslužni stalni pokoj. Pri tej priliki omenja imenovani list, da visoki dosluženec uživa med nami po zaslužni splošno priznanje radi pravičnosti, s katero vlada. Izkušnje nam je znano, da se je visoki gospod o dani priliki krepko potegnil za gmočno blaginjo svojega okraja. S hvalo na barona Rechbacha družijo židovski list neplemenito žaljenje slovenskega naroda, češ da goriški Slovenci želijo, naj bi imel kot naslednika moža, ki bi vladal po njih nazorih, kateri niso pravični, da bi torej vladal nepravilno ali krivično. Kje ima „Corriere“ dokaze za to svoje sumničenje, za to nevedno žaljenje? Naj navede le eno našo tirjatev, ki bi se ne ujemala z naravno in državno postavo, z zdravim umom ter s krščansko resnico, in hitro jo popustimo. Dokler tega ne dokaže, je njegovo sumničenje brez dejanske podlage in vredno, da se uvršča tje, kamor spada. Ni res, da bi Slovenci želeli baronu Rechbachu krivičnega naslednika, pač pa je res, da se glede tega, kar se le redko pripeti, popolnoma ujemamo s „Corrierom“. Tudi mi kličemo vladi: „dajte nam za policijskega, oziroma političnega načelnika moža pravičnega, poštenega, razumnega, brez predsodkov, ki ni strankar, ki pride s pravim namenom pospeševati javno blaginjo, ki se ne uklanja ni na desno ni na levo, ki bo z ljubeznijo pretresal naše potrebe in naše pravice, ki bo deloval po tem, kar mu bota narekovala pamet in vest.“ Če pa tem željam dodamo še to, da naj bi novi okrajni glavar bil tak, da bi razumel ljudstvo, s katerim bo imel opraviti, in da bi mogel z besedo, ljudstvu umljivo izražati svoje misli, menda ne tirjamo reči, ki ne bi bile pravične. „Corriere“ naj tedaj ne združuje s hvalo ni sedanjega ni prihodnjega okrajnega glavarja krivičnega žaljenja onega naroda, ki nosi zaslužek židovskim odvjetnikom!

Dopolnilne volitve v mestno starišinstvo goriško so pred durimi ter opominjamo svoje sosesčane brez razlike narodnosti, naj bodo pozorni in v estni pri tem opravilu. Mestni statut nam ne daja samo pravic, ampak nalaga vsakemu volilcu tudi vestno dolžnost, da se volitve udeleži in da voli take može v starišinstvo, o katerih je prepričan, da bodo delali za čast in splošno korist našega mesta. Tu ne moremo zamlajati, da se ne ujemamo z domaćo politiko nekaterih gospodov, posebno ne onih, katerim služi židovski „Corriere“ kot evanĝelij in kot edino ravnilo v vseh javnih zadevah. Ta list podarja za mesto paganski liberalizem in nacionalizem, ki je nestrepen, ki črva domačino in tujco iz našega mesta. Nam pa ne more biti za ta brezumni boj, ampak moramo pustiti vsakterega, ki izpolnjuje postavo, naj uživa v miru državne pravice; lepaši moramo v mestu življenje tujcem, ki nam donajajo obilno donera. Koliko zaslužka so imeli nekdanji naši prevozdnečki, postrežnički, hišni posestniki, gostilničarji in vsake vrste rokodelci, in km smo prišli zdaj, odkar so se začeli tujci ogibati našega mesta v sled vednega narodnega hujkanja, ki se mora studiti vsakemu človeku, ki ima še nekoliko zdrave pameti. Ni res, da ima naše starišinstvo nalogo braniti mesto liberalizem in nacionalizem, temveč, če že hočemo govoriti o narodnosti, ima dolžnost braniti in spoštovati narodni čut svojih občanov, naj bodo katere koli narodnosti, celo židovske. V prvi vrsti pa ima starišinstvo nalogo skrbeti za dobro gospodarstvo v mestu, kajti čutimo in presijajni gospod občinski načelnik je izustil v javni seji starišinstveni, da naše gospodarstvo ali finance so slabe in trikrat slabe. Mestno starišinstvo ima nalogo pomagati nam do kruha in ohraniti nam ga. Nacionalizem in narodni prepri, hujkanja in enake plemenitosti naj ohrani za se visoka gospoda, ki je sita in ki ne potrebuje zaslužka.

Mi potrebujemo mir, spravo, bratsko ljubezen, kruh, varčno gospodarstvo, da bomo mogli ishati in

živeti z nami, ki sami donajajo zaslužka. Zato volilci, ne glasujte za kandidate „Corrierove“ stranke, temveč za one kandidate, ki so za spravo in mir, pred vsem pa za modro in varčno gospodarstvo v našem mestu.

Republica bassa (spodnja ljudovlada) imenujejo Gorici in župnijo ali predmestje na Placuti, ker je njen glavni del v dolini. To ime ni v sramoto, ampak v čast dotičnemu delu mesta, ker pričuje, da Placutarji poznajo svoje zadeve in da jih sami oskrbujejo brez pomoči jezičnih doktorjev in brez lačnih šarlatanov. Tako slovejo tudi Šanrokarji kot može, ki imajo glavo na pravem mestu in tudi pogum, da povejo javno in jasno, kar mislijo o našem občinsko-mestnem gospodarstvu. Z njimi se ujemajo razumni obrtniki v mestu ter kmetje na vse strani okolo mesta. To so može, ki si ne dajo vezati oči z lepimi besedami kakega gospoda, ampak mislijo po svoje in svoje reči na vse strani pretehtajo. Ti so občinarji, ki lahko veliko pomorejo pri proučevanju našega občinskega starišinstva, in nadejati se je, da to tudi v resnici storijo. Na njih je ležalo, da se v mestnem starišinstvu uresniči avtonomija, to je da pride gospodarstvo z mestnim premoženjem v roke tistih, ki največ plačujejo, a najmanj uživajo. V to svrhu izbrali so naši vrli može kot kandidate za tretji volilni razred može iz svoje srede, iz republike baše, ki poznajo težavno stanje našega kmet obrtnika in hišnega posestnika, ki imajo zmožnost in pogum govoriti vedno in povad (celo pred mestnim tajnikom) resnico in pravico. Taki kandidati so vredni našega zaupanja in so sposobni, da pridobijo vsemu mestu in posebe še svojemu ozemju kraju spoštovanje in čast s svojim modrim postopanjem. Gospode kandidate prosimo, naj vztrajajo na svojem mestu, naj se ne dajo odvrti od mesta, na katero jih kliče splošno zaupanje, ne po mnogih svojih stanovskih opravkih, ne po smešnji liberalnega židovskega časnštva, ni po kateri koli drugi sil. Može iz placutarske župnije, kateri družijo v sebi vse potrebne lastnosti za dobrega občinskega starišino, kateri uživajo splošno zaupanje med vsemi dobro mislečimi meščani, kateri so neupogljivega značaja in ki se ne dajo strahiti po židovskem listu, so: Martin Milost, župnik na Placuti; Evgen baron Ritter, obrtnik in predsednik kupaške žbarnice; Anton Vecchiet, kmet na Blanci. Te kandidate priporočamo za tretji razred vsem meščanom, ki želijo sebi in mestu dobro. Kdor ni sam volilec v tretjem razredu, naj pa drugim, ki so volilci, pojasni te razmere, da bodo mogli po vesti in v splošno korist glasovati za te kandidate. Vsakdo naj stori svojo dolžnost, in dobra stvar zmaga; vse mesto bo po pravici veselo, ako dobi take zastopnike. Volilci, v vaših rokah je — mestna kasa.

Volilce v mestno starišinstvo goriško opozarjamo, da volitve so blizu. Kdor ne dobi o pravem času vabila ali kdor je zgubi, naj gre še tisti dan pred volitvijo ali tudi na dan volitve k občinskemu tajniku na magistrat, da se mu izda novo vabilo. To se doseže brez težave. Zgodi se prav lahko, da kateri volilec ne dobi vabila, ker reklo se nam je, da na nekaterih vabilih je zapisano samo ime in priimek volilcev brez ulice in brez hišne številke, tako da naši ubogi mestni obhodniki se morajo človeku prav smiliti, ko po mestu povprašujejo, kje stanuje ta ali oni. Volilci, spominjajte se svojih dolžnostij in volite složno.

Veteransko društvo goriško bo imelo svoj občni zbor v nedeljo dne 5. t. m. ob 10. uri zjutraj v prostorih gostilne „Pri zvezdi“ na trgu Sv. Antona. Kot kandidat za predsedniško mesto imenuje se o. k. stotnik pri domačem brambovskem strelskem batalijonu št. 74 in mestni učitelj g. Anton Jacob, katerega veteranom toplo priporočamo kot vsestransko sposobnega za prvo mesto v tem važnem patrijotičnem društvu. V prosep društva in patrijotične ideje volite soglasno imenovanega gospoda društvenim predsednikom.

Goriške zemljiščno-odvezne obligacije izrečane dne 30. aprila t. l.: a. obligacije s odrezki: po 100 gl. št. 136, 214, 267, 788, 863, 938, 986 in 1029; po 500 gl. št. 241; po 1000 gl. št. 574. b. obligacije ška A; št. 18 za 210 gl. star. den. župnija (fara) Morar; št. 30 za 5080 gl. star. den. župnija (fara) Viskon; št. 68 za 900 gl. star. den. Mihael grof Coronini; št. 93 za 4300 gl. star. den. župnija Čerčič; št. 192 za 440 gl. star. den. cerkev v Avčah; št. 141 za 190 gl. star. den. občina Vermeljani; št. 453 za 240 gl. star. den. župnija Muša; št. 474 za 16060 gl. star. den. Goriško nadškofijstvo; št. 466 za 41840 gl. star. den. Goriško nadškofijstvo pa se s zneskom 3280 gl. Te obligacije bo izplačevala deželna denarnica od 1. novembra t. l. naprej a premijo po 50/100 vred. Sledeče obligacije že izrečane v poprejšnjih dobah pa še niso bile od strank realizirane, ako ravno ne donajajo nikakih obresti več: po 50 gl. št. 83, 137, 234 in 232; po 100 gl. št. 394, 395, 463, 931, 950 in 1003;

po 500 gl. št. 28; po 1000 gl. št. 10, 105, 573 in št. 291 ško A za 50 gl.

V morske kopeli v Gradišču (Grado) pošlje odbor, ki oskrbuje te kopeli in kateremu predseduje deželni glavar Franc grof Coronini, tudi letas 49 otrok iz Gorice in iz goriške dežele popolno brezplačno. Roditelji in varuhi, ki bi se hoteli poslužiti te prilike, naj pošljejo prošnje za svoje otroke ali varovance rečenemu odboru do 31. maja, in sicer za otroke, ki imajo domovno pravico v Gorici, po mestnem magistratu, za druge po okrajnem glavarstvu dotičnega kraja. Otroci, za katere se prosi, ne smeje imeti manj ko 6 in ne več ko 14 let. Prošnje naj se dodajo zdravniško spridavalo in eno o stavljanih kozah ter ubožni in rojstni list. Po preteku določene obroke odbor ne bo sprejemal prošenj.

V Šturjahu imeli so preteklo nedeljo tepe slavnost. Praznovali so cerkvenega patrona sv. Jurija, ob enem blagoslovili so tudi novo žolako postopje ter izročili je v last in oskrbnitvo krajnemu šolskemu svetu. Zvečer priredili so ajdovski študentski pevski veselico v Ajdovščini v prostorih društva „Edinost“. Posamezne točke obilnega vzporeda vršile so se v splošno zadovoljnost navzočih. Čisti dohodek veselice namenjen je družbi sv. Cirila in Metoda ter znaša nad 50 gl. O tej priliki imel je podpredsednik govor do navzočega občinstva, v katerem je ogražal navzoče k radodarnosti za vzgojne namene.

Vabilo k veselici, koje priredi „Bratno društvo“ v Kozani dne 12. maja t. l. v dvorani g. J. pl. Reja. — Spored: A. Sprejem goriškega „Sokola“. — B. Beseda: 1. Slovenski stopaj, Čizbulka; godba. — 2. Kviško bratje! — Volarič; moški zbor. — 3. Ptici, Carli; mešani zbor. — 4. Deklamacija. — 5. Domovini, Volarič; moški zbor in samospaji s spremljanjem godbe. — 6. Souvenier — Kadrija. Kovač; godba. — 7. Klubik, šaloigra v enem dejanji. — 8. Sokolom, Polka-mazurka, Volarič; godba. — 9. Plesalna, Abt; mešani zbor. — C. Banket in domača zabava. — D. Ples. (Pri plesu in pri besedi bo sviral korminski orkester.) Začetek ob 5. uri popoldne. — Vstopnina k besedi 20 kr., sedež 10 kr., k plesu za gospode 1 gl. Veselica se bo vršila v vsakterem vremenu. K obilej udeležbi vabi vpljudno odbor.

Slovanstvo v svojih spetih. Z dnem 1. maja prišel je izdajati gosp. Ljudevit Kuba v Podbradih na Češkem veliko izvirno zbirko jugoslovanskih pesmi (V. oddelke „Slovanstva ve svijeh zpevech“), in sicer bodo prvi snopci obsegali slovenske pesmi (8 snopcev 3 gl. 20 kr.) v salonski osmerki in elegantni opravi. Za slovenskimi sledile bodo arbo-hrvatske in bolgarske (15 snopcev). Doslej so zvršeni deli I.—IV. in obsegajo češke, moravske, slovaške, poljske, lužiške in ruske pesmi. Veščaki hvalijo lepo harmonizacijo.

Goriške deželne obligacije izrečane dne 1. maja t. l. so: a. Vrsta A po 100 gl. št. 10, 53, 54 in 57; po 1000 gl. št. 51. b. Vrsta B po 100 gl. 16, 19 in 80; po 500 gl. št. 20. Te obligacije bo izplačevala deželna denarnica od 1. avgusta t. l. naprej in istega dne nehajo tudi njih obresti.

Čitalnica goriška ne bo imela svoje pomladanske besede v nedeljo 5., ampak v nedeljo teden 12. t. m. Program in vabilo prihodnj.

Zahvala.

Podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost zahvaliti se najljubnejše slav. društvu „Edinost“, da je blagovolilo prepustiti svoje prostore v veselilni namen, dalje vsej p. n. gospodi, kateri je posestho pri pomoči k dobremu uspehu, tako čast. g. govorniku, gg. pevci, njih pevkam in pevci, gđ. deklamatorki, kakor posebno dramatičnim našim močem. Posebna hvala gospoj, kateri je bil dober uspeh veselice toliko na srcu.

Nadalje se zahvaljujemo vsej gospodi, koja je s večjimi donatki pripomogla k lepemu donarstvenemu uspehu.

Ajdovščina, 1. maja 1889.

Veselilni odbor.

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Musterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen, verbleicht bald und hinterlässt wenig Asche von ganz hell-bräunlicher Farbe. — Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schussfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide, nicht kräuselt, sondern kräuselt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerfällt sie, die der verfälschten nicht. Das Seidenfabrik-Depot von G. Hennrich (K. u. K. Hoflieferant), Zürich, versendet gern Muster von seinen echten Seidenstoffen an Jedermann und liefert einzelne Rollen und ganze Stücke porto- und zollfrei ins Haus.

Vedno pomladujoča se navara. Tekom leta izločajo kri neprestano nepotrebne snovi, katere morejo povzročiti raznovrstne, celo hude bolezni, ako se jih o pravem času ne odloči. V pomladni in jeseni pa je prava doba, da se odpreči s rednim, trplje ne škodljivim čiščenjem vse v truplo nabrane, nepotrebne in delovanje posameznih organov ovirajoče snovi in soka (kolo in hrkeli) ter s tem odkloniti druge težke bolezni, katere bi mogle navstati v led teh nabranih snovi. Ne samo onir, ki bolehalo na nerednem prebavljanju, zabuhlost, napihnjenost, boleznih na koži, navajljanju krvi, vrtinici, na utrajnjen udih, hipohondriji, histriji, hemoroidah, boleznih v želodcu, na jetrah in v črevesih, ampak tudi zdravniki in takim, kateri mislijo da so zdravi, ne more se dovolj prepričati, naj dragocnejši rdečji tek čini življenja ohranijo vso čistost in jasnost s primernim in pravilno izvedenim čiščenjem. Najzvarnejše sredstvo v to svrhu pa so in se morajo sleh čemu priporočati lekarničarja Rikarda Brandta svicarske kroglice, katere priporočajo najtoplije tudi naše najednejše avtoritete imed zdravniških krogov kot dobrodelno uprjavajoče, kakor obolotno neškodljive. Dobiva se jih v vseh lekarnah po 70 kr. Skatljice Vsakdo bodi oprezen, da ne dobi brezvrjednno ponarejenjo. (6)

Podobe za sv. obhajilo

prodaja v Gorici podpisani in se prečestitej duhovščini udano priporoča.

G. Likar.

Oznanilo.

Podpisani prodaja po nizki ceni Mehlers Predigten, 27 zvezkov.

JANEZ DOLJAK
posesnik v Samatorci
p. Prosek.

HIŠA

v Vipavi, pripravljena za p. n. g. tujce, kateri žele štiri mesece, od junija dalje, prebiti na deželi, daje se v najem. Stanovanje ima štiri lepo mobilirane sobe, kuhinjo in krasen vrt. Natančneje o tem pove mil. gospa F. TRIBUZZI v Vipavi.

Cerkveno obleko,

sešito po vseh pravilih cerkvenega šiva, bogato okinčano s vezanjem, z zlatimi in srebrnimi nitimi, z zlatimi obšivi in nekaterimi podobami, prodaja podpisani po prav primerni ceni ter izdeluje tudi nove naročbe. Posebno priporoča obleko ene barve, obstoječo iz 1 plašča, 2 dalmatik, 1 pluvijala, 1 naramnega vela in lepega baldakina.

V Gorici, 1. maja 1889.

Marija Likar rojena Borghese,
Riva Castello št. 44.

Novo štachno z usnjem

odpri sem te dni v Gorici v Raštelji h. št. 9 ter oskrbel jo prav bogato z vsakovrstnim usnjem, s podplati in s vsemi, kar se potrebuje pri devljarski obrti. Cene so jako nizke in blago prav dobro; zato vabim vsakdo slavno občinstvo, naj bi me blagovoljno obiskovalo v prav obilnem številu, ker vsakdo bo izvrstno postrežen.

Se spoštovanjem

ANDREJ JAKIL,

stojer in ščunar.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

založila je knjižico:

DUHOVNA LEKARNA

za vse, ki hočejo večno živeti.

Podučna knjižica,

katero je izdal dr. E. M. Müller, škof Linski.

Poslovenil Fr. Zbaničnik, župnik.

V Ljubljani 1889. — Cena mehko vezani

knjižici je 20 kr.

Vsebina: Predgovor. — Vvod. Kako je umeti naslov te knjižice? Zdravnik in bolnik. Iz česa je duhovna lekarna. — Prvi del. Branila proti dušnim boleznim: Ogibaj se okuženja. Boj se ognja. Čuvaj hišna vrata. Ogibaj se prepiha. Nebeška lestvica. Zdravje bolnikov. Studenec življenja in zdravja. — Drugi del. Zdravila za dušne bolezni: Zdravilo zoper duhovno jetiko ali sušico. Zoper prostovoljno omahovanje. Zoper mraz bojačnosti pred ljudmi. Kako je sv. Ignacij Frančiška Ksav. ročil posvetnega duha. Zdravilo za mralico lakomnosti. Kako je sv. Filip Neri mladeniča ozdravil omotice častilakomnosti. Zoper popade besnosti. Zoper kostno gnjilobo — nevoščljivost. Mazilo za oči. Strup in pomoček zoper strup. Za take, ki imajo duhovno vodenico. Za mrtvoudne. Za srčnobolne. Domača zdravila zoper strah pred smrtjo. Univerzalno ali občno zdravilo. — Sklep. Krščanska vodila za življenje. Obljube našega božjega Odršenika častilec njegovega presvetega Srca. Koreniti izkaz zdravila in posledkov duhovne lekarnice. Zgledi lepe smrti.

Z dovoljenjem c. k. namestništva v Trstu odprl je podpisani posredovalnico (agencijo) v Glediških ulicah v Gorici (Via Teatro) št. 8 ter posreduje za posojila na hipoteke, za stanovanja in za vsako vrstne službe ter prebira in prestavlja na deželna jezika vankovratne spise in uradna pisma. Zato se uljudno priporoča slavnemu občinstvu.

Josip Dugulin

c. k. davkar v pokoji.

STALNE CENE

KDOR HOČE

OBLEČI SE DOBRO,

po ceni

in ob enem lično, naj se potruži
v veliko skladišče

IGNACIJA STEINER-JA

v Gorici, Gosposke ulice 5,

kjer dobi vodno veliko zalogo gotove obleke po zadnjem kroji, toliko za moža in mladeniče, kolikor za otroke, in vse po cenah, ki se ne bojijo tekmovalnosti, n. pr. vrhna suknja pomladna od 7.— f. višje
popolna obleka z volne " 6.25 "
hlade " 2.— "
popolna obleka za dečke " 4.50 "
oblačilce za otroke " 1.95 "
vrhna oblačila za otroke " 2.75 "
ulster pomladni od " 13.— "
chesterfield " 20.— "
zaponke (sacchetti) " 4.35 "

in mnogo drugih reči n. p. obleke za sobo, dokolenke, srajce hribolazcem, pokrivala kolesarjem, nepremočni plešči, zavrtnice, srajce, ovratniki, nogovice in vedno

osrednja zaloga

zdravstvenih jop prof. dr. G. Jaeger-a po tovarnihi cenah.

Dalje

najbogatejša zbirka domačih in zunanjih rob, toliko za prodaj po metru, kolikor za delo po meri, ki se izvršuje v svoji krojačnici.

Kakor tudi

velika in dobro izbrana zaloga izdelkov za gospe in deklice z naslednjimi reči in cenami

watherproof od 2.— f. višje
zaponke " 3.35 "
prašilke " 7.— "
vizitne " 7.60 "
jersey " 1.95 "

krila in hlače s flanelo, nepremočni dopravniki najnovejše sestave, in tako tudi za gospe zdravstvene jope, hlače, nogovice, oprsniki prof. dr. G. Jaeger.

Ce katera obleka ali posar eden del ne gre prav, vzame se nazaj brez zglube za pošiljavca ter se zamenja z drugim po izboru.

STALNE CENE

Hitra in gotova pomoč pri želodčnih boleznih in njih nasledkih!

Najboljši in najdelavnejši pripomoček za vzdrževanje zdravja, za čiščenje in za čisto sokov, kakor tudi kr in za pospeševanje dobrega prebavljanja je uže povsod ohranjenje znani in priljubljeni

„dr. Rosa-e zivljenski balzam“.

Izdelan iz najboljših zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva dobro pri vseh težavah v prebavljanju, vzlasti pri slabem teku, želodčnem krči, kilem vzbuhovanju, krvnem natoku, hemoroidah itd. Vele te svoje preizvrstne delavnosti je postal le-ta balzam gotovo in utirjeno ljudsko domače zdravilo.

Velika steklenica stane 1 gid., mala 50 kr.

Tisoče priznanih pisem je na razpolago.

SVARILO!

Da se izogneš prevari, opozarjam te, da je vsaka steklenica dr. Rosa-e balzama, edino le po meni pravilno prirejenega, v moder karton zavita in da ima na strani napis: „Dr. Rosa-e zdravilni balzam iz lekarn „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205-3, v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, ter da na pročelji ima natisnjeno mojo zakonito zavarovano varstveno znamko.

Pravi dr. Rosa-e življenski balzam

dobi se samo v glavni zalogi

B. FRAGNER-ja,

lekarna „pri črnem orlu“,

Praga, št. 205-3.

V Gorici pri lekarjih: G. CRISTOFOLETTI, A. pl. GIRONJOLI, R. KÜRNER, J. K. PONTONI

Vse večje lekarne v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega življenskega balzama.

Tam se tudi dobi s tisoči zahvalnih pisem priznano:

Praško domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prsa unamejo, zapirajo ali strdijo ko otroka odstavljajo; pri oteklinah vsake vrste; pri črvu v prstu in pri zanohtnici; če si kdo roko ali nogo zvine; pri morskeji mrtvi kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu telesa sploh, pri vratnej oteklini.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem; če se gnoji, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

SVARILO!

Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozarjam, da ga le jaz pravilno izdelujem. Pristno je samo, če imajo rumene škatljice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na ruščem papirju tiskan v devetih jezikih, in če so zavite v svetlomoder karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho. Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. I steklenica 1 gid.

Vsakovrstne tiskovine za slavne slovenske občinske urade, kakor tudi raznovrsten papir in vse druge pisne potrebščine prodaja po znižanih cenah

JOSIP PALLICH,

trgovec s knjigami in s papirjem
ter tiskar v Gorici,
na Travniku, h. št. 6.

V VSEH TRAFIKAH.

Glavna zaloga za Avstro-Ogersko: OTTO KANITZ & Co, I. Stoss im Himmel, Dunaj.

SLUŽBA

organista, koji bi bil ob enem tudi občinski tajnik, so v občini Lokve (Corgnale) razpisuje. Plača 1 fl. na dan s prostim stanovanjem. Prosilci naj se osobno ali pa pismeno s prošnjami do 10. maja pri podpisnem županstvu oglasijo.

Županstvo v Lokvi (Corgnale, via Divača)

dne 25. aprila 1889.

Župan: GREGORČIČ.